

*Krapfoss Hornorkester
ønsker
velkommen til*

ABBA

**VERKET SCENE
LØRDAG 3. MARS 2018
KL. 18.00**

Denne siden

er betalt av orkesterets medlemmer og andre gjennom frivillig støtte til vårt felles prosjekt.

På denne måten får alle muligheten til å bidra på den måten det passer den enkelte.

ABBA

Prosjektet

Krapfoss Hornorkester ble stiftet i 1945, og kan således i år se tilbake på 73 års virke. Krapfoss Hornorkester er et av Østlandets bedre brass-band.

Vi har hevdet oss godt i konkurranser med korps fra hele landet i flere år, og mottok i 2000 Mossiana-prisen for vår innsats både i lokalsamfunnet og som representant for byen.

Vi har ønske om å markere oss skikkelig i vårt nærmiljø, og dette er 16. året vi presenterer en bredt anlagt musikalsk meny for vårt publikum. Dette kan vi trygt si har blitt en tradisjon. Også i år har vi med oss veletablerte, profesjonelle artister fra vårt distrikt som i en årrekke har gledet små og store.

Vi vil med årets prosjekt forsøke å gjenskape noe av den magien vi fikk oppleve med musikken til det legendariske bandet ABBA.

De som har levet lenge nok til å ha erfart dette fasinende fenomenet i nuet, vil forhåpentligvis for seg en "trip down memory lane", mens de som er noe mere uerfaren med denne spesielle og melodiose pop-musikken kanskje vil oppdage noe nytt og spennende.

All musikken er arrangert for brass-band, altså vår egenartede messingbesetning, så det blir nok litt anderledes å oppleve "ABBA med messing".

Vi gleder oss i alle fall til å presentere dette prosjektet, og vi håper dere alle er enige med oss i at enkelte ting er så bra at det "passer alltid!"

Og - det er helt greit å synge med!

Hilsen Krapfoss Hornorkester

ABBA

På scenen

Krapfoss Hornorkester

med musikalsk leder og kveldens mæstro

Kjell Olav Martinsen

På el-bass finner vi

Christian August Stuve

og på gitar har vi med oss

Mads Meisingseth

Den som binder det hele sammen, er var alles kjente og kjære

Ole Jacob Lindberg

Kveldens frontfigurer, vokalistene **Karianne Kjærnes** og **Sanna Bjerketvedt**, kan du bli litt bedre kjent med her:

Fra å være en av landets mest fremtredende korister i en årrekke har Karianne Kjærnes tatt skrittet frem som soloartist.

Du har sett henne på Beat for Beat fem ganger, Nobelkonserten, Spellemannsprisen, Allsang på grensen, Idrettsgallaen, Artistgallaen, Hver gang vi møtes og flere ganger i Melodi Grand Prix.

Sistnevnte er også hennes artistiske høydepunkt, da hun var med å vinne Eurovision Song Contest-finalen med Alexander Rybak i Moskva i 2009.

Hun har opptrådt sammen med stjerner av betydelig format, som Carola, Sissel Kyrkjebø, Kurt Nilsen, Nik Kershaw, Madcon og Sara Brightman, for å nevne noen.

Karianne har også bred erfaring fra revy- og teaterscenen, både lokalt og nasjonalt.

Sanna Bjerketvedt er utdannet ved Bårdar Akademiet (2012-2015) og jobber som sanger, danser og skuespiller. Siden endt utdannelse har hun medvirket i ulike produksjoner både lokalt og utenbys. Blant annet på Norgesturné som hovedrolleinnehaver Turte i Jul i Blåfjell, Klatremus i Hakkebakkeskogen, Prinsesse Charlotte Frederikke i Mossespelet, Bulle i Doktor Proktors Prompepulver, Heksa i Kaptein Rødskjegg.

Sanna har også gjort ulike show og revyer. Blant annet En sommerkveld ved fjorden 3, Kråkegull på Parkteatret i Moss, Diva & the Beast på Chat Noir, Absolutt Øivind Blunck m/Christine Gulbrandsen, sommershowet Sirkus Østfold og senest jobbet som showartist på Wallmans on Tour. I tillegg jobber Sanna som stemmeskuespiller i SDI Media og er aktuell som den norske stemmen til Nebby i reproduksjonen av Ducktales.

og hva vi sammen skal framføre i kveld, det får være en overraskelse...

ABBA

Historien

Gruppens medlemmer hadde allerede på 1960-tallet hatt suksess som musikere hver for seg; Benny Andersson med Hep Stars, Björn Ulvæus med Hootenanny Singers samt Agnetha Fältskog og Anni-Frid Lyngstad som soloartister. Andersson og Ulvæus arbeidet sammen som musikkprodusenter og låtskrivere ved Stikkan Andersons plateselskap Polar Music før Abbatiden, blant annet for Ted Gärdestad och Hootenanny Singers.

I 1969 ga Andersson og Ulvæus ut sin første singel sammen, «She's My Kind of Girl», under artistnavnet Björn & Benny. Dette var dog ikke den første låten som de skrev sammen. De møttes allerede i 1966 og skrev sanger som «Isn't It Easy To Say» og «A Flower in My Garden», som ble spilt inn av Hep Stars. En av låtskriverduoenes store suksesser var «Language of Love» 1971, som blant annet ble spilt inn av den franske artisten Françoise Hardy.

Ulvæus og Fältskog samt Andersson og Lyngstad møttes omtrent på samme tid og ble til par. Musikkprodusentene og låtskriverne Ulvæus/Andersson tok med sine syngende kjærester til studioinnspillinger for Björn & Benny-låter samt for andre artister. Den første innspilling som det er sikkert at alle fire medvirket på er Björn & Benny-singelen «Hej gamle man!» (1970), som lå ti uker på Svensktoppen. De to parene opptrådte på scenen første gang sammen den 1. november 1970 på Restaurang Trädgård i Göteborg under navnet Festfolket (alternativt Fästfolket og Två gånger fästfolk). Den 13. desember 1970 medvirket kvartetten i TV-programmet Five Minutes Saloon, der de fremførte sin versjon av «California, Here I Come» fra 1921.

1972 kom de første singelplatene der alle fire Abba-medlemmene var med på plateomslaget, under gruppenavnet Björn & Benny, Agnetha & Frida. Den første singelen som ble sluppet under dette navnet var «People Need Love». I USA ble gruppens tre første singler utgitt på Playboy Records under navnet Björn & Benny (with Svenska flicka).

Gruppen deltok under navnet Björn & Benny, Agnetha & Frida i Melodifestivalen 1973 med låten «Ring ring (bara du slog en signal)». Låten endte på tredjeplass, men dette hindret ikke gruppen fra å få sin første store hit. Ettersom Agnetha Fältskog fødte barn rett etter programmet ble hun erstattet midlertidig av Inger Brundin - blant annet under en promoteringsturné i Vest-Tyskland, Østerrike, Nederland og Belgia. Singlen havnet på toppen av listene i Sverige og Belgia samt blant topp fem i Norge, Nederland, Sør-Afrika og Østerrike.

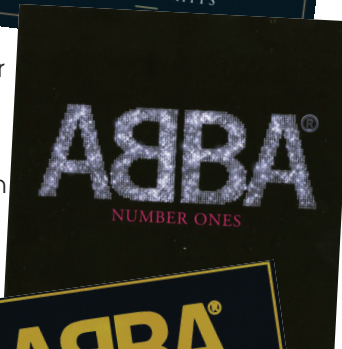
En ennå større suksess skulle komme året etter da gruppen, med det forkortede navnet Abba, fremførte «Waterloo» under Eurovision Song Contest i Brighton i Storbritannia, den 6. april 1974. Etter avstemningen sto bidraget igjen som vinner - den første seieren for Sverige. Seieren banet vei for gruppens fremgangsrike internasjonale karriere. «Waterloo» ble, i tillegg til i Sverige, listetopp i flere europeiske land. Låten ble også en hit i USA der den som best klatret til sjetteplassen på Billboardlisten.

Gruppens tidlige storhetstid faller inn under den svenske proggens, den progressive musikkbevegelsens, 1970-tall og den form av musikk som Abba spilte ble ansett som kontroversiell i datidens kulturradikale kretser i Sverige, der det fantes en utbredt misstro til «kommerisiell pop». Når Sverige i 1975 skulle arrangere Eurovision Song Contest ble det derfor etablert en såkalt «antikommerisiell folkefront» med støtte fra blant annet Kulturrådet, kulturnämnden i Stockholms stad, produsentforeningen i Sveriges Radio og ulike musikerorganisasjoner.

Abbas glørete image sto i dyp kontrast til den musikkbølgen som var toneangivende i Sverige, og i Ulf Dagebys låt «Doin' the omoralisk schlagerfestival» fra 1975 ble gruppen hånet for sine plastklær.

Efter «Waterloo» drøyde det ett og et halvt år inntil neste fremgang, da gruppen fikk en hit med SOS. Låten lå som best på sjetteplass på den britiske listen, og på femtendeplass i USA. En versjon med svensk tekst ble laget året etter til Agnetha Fältskogs soloskive «Elva kvinnor i ett hus». Før «SOS» hadde gruppen sluppet en rekke singler som ikke nådde noe større fremgang på hitlistene i Storbritannia og USA, men som klatret på lister i andre land; «Honey, Honey» (2.-plass i Vest-Tyskland), «So Long» (3.plass i Østerrike) og «I Do, I Do, I Do, I Do, I Do» (1.-plass i Australia og New Zealand). De to førstnevnte singlene klatret på listene i samband med gruppens første Europaturné 1974-75. Etter «SOS» kom singlen «Mamma Mia» som oppnådde førsteplassen i Storbritannia, noe som styrket gruppens status der.

I 1976 var Abba en av verdens mest populære musikkgrupper, med låter som «Fernando», «Knowing Me, Knowing You», «Money, Money, Money» og «Dancing Queen». Den sistnevnte klatret helt til førsteplassen

ABBA

Historien

på Billboardlisten i USA våren 1977. Ved lanseringen av «Dancing Queen» fikk Abba en spesielt eksklusiv drahjelp: Den 18. juni 1976 fremførte gruppen den da nye låten i en fjernsynssendt galla for kong Carl XVI Gustaf og Silvia Sommerlath, som dagen etter skulle bli Sveriges dronning.

Mellom 1974 og 1980 fikk gruppen ni toppsingler på listen i England og én i USA. Abba var på toppen av sin karriere på en tid da europeisk popmusikk var godt likt i USA. Intrikken for Abba kulminerte i USA samtidig som punk og new wave økte i popularitet i Europa. Gruppen var også populær i øst-Europa på tross av kommunisme og diktatur. Abba gjestet TV-show i såvel Polen som Øst-Tyskland. Gruppens første verdensturné tok dem gjennom Europa og Australia, der gruppen var veldig populær i 1977. Langfilmen ABBA – The Movie, hadde kinopremiere i desember samme år. Første halvdel av 1978 gjorde gruppen en promoteringsturné i USA, der singlen «Take a Chance on Me» klatret til tredje plass.

Ettersom medlemmene hadde vanskeligheter med å forene karrieren med privatlivet, opplevde gruppen en hel del slitninger. Ulvaeus og Fältskog søkte om skilsmisse i starten av 1979.

Helt fra begynnelsen ble Abba lagt merke til for sin spesielle sound. Arkitekten bak denne sound'en var lydtekniker Michael B Tretow, som hadde hentet inspirasjon fra Phil Sectors innspillingsteknikk. Sound'en ble utviklet under lange studiosesjoner. Ifølge Tretow besto en del av prosessen av å legge to tilsvarende spor, for eksempel Fältskogs og Lyngstads sang, ved siden av hverandre i miksen med noen hundredels sekunds forskyvning, slik at det ble en fylligere opplevelse. Tretow var lydtekniker på samtlige av gruppens innspillinger.

Ytterligere et viktig aspekt var musikkene som arbeidet med gruppen. Andersson og Ulvaeus brukte stort sett samme studiomusikere hele Abbatiden, deriblant gitaristene Lasse Wellander og Janne Schaffer, basisten Rutger Gunnarsson samt trommisen Ola Brunkerf. På grunn av de kompliserte lydbildene som Andersson, Ulvaeus og Tretow etterstrevde, ble studiosesjonene slitsomme for musikerne. Studiomusikerne fulgte også med gruppen på de fleste av turnéene hvor de gjenskapte mye av studiosounden.

1978 ble Polar Studios bygget på Kungsholmen i Stockholm, der gruppen gjorde alle sine resterende innspillinger, med unntak av «Voulez-Vous» som delvis ble spilt inn i den amerikanske byen Miami i 1979. Innen da hadde gruppen booket seg inn på ulike studier over forskjellige deler av Stockholm og unntagsvis også utenfor hovedstadsregionen.

Gruppens konsert i Rotterdam under verdensturneen 1979 og inn i 1980, kom til å bli deres siste.

Høsten 1979 turnerte gruppen i Europa, USA og Canada. Våren 1980 fortsatte turneen til Japan. Dette ble deres siste konsertturné. I løpet av 1980 ble det utgitt to singler som ble gruppens siste førsteplasser på den britiske singellisten: «The Winner Takes It All» og «Super Trouper».

Gruppens siste album ble The Visitors, som kom i slutten av 1981. Det var det første albumet i verden som ble trykt på CD-formatet, men Billy Joels 52nd Street fikk fortrinnsrett ut i platebutikkene.

Foranledningen til albumets mørke tekster og dystre sound forklarer Anni-Frid Lyngstad i Carl-Magnus Palms bok ABBA - människorna och musiken: «Når man har gått igjennom en separasjon, som vi jo alle sammen hadde gjort da, så påvirker det selvfølgelig atmosfæren i studio. (...) Den glede som alltid fantes i våre sanger, selv om sangen i seg selv var trist, var borte. Vi hadde glidd fra hverandre som mennesker, og den tilhørighet som alltid hadde vært en del av våre innspillinger fantes ikke lenger.»

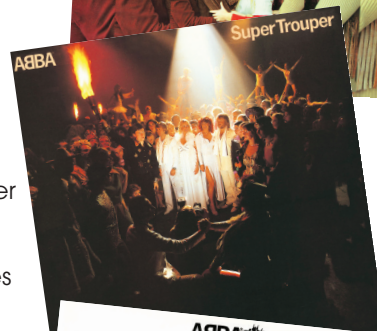
Til og med plateomslaget var mørkt og dystert. Fotografiet ble tatt i Julius Kronbergs atelier på Skansen i Stockholm etter at albumdesigneren Rune Söderqvist hadde fått idéen om at plateomslaget skulle være engler samt at låten «Like an Angel Passing Through My Room» skulle være med på albumet. Han kom til tenke på Kronbergs mange englemotiv og bestemte at bildet skulle tas i Kronbergs atelier. Fotografiet domineres av Kronbergs maleri som forestiller Eros. Fotografiet ble tatt sent på høsten 1981 og atelieret var ikke oppvarmet.

ABBA Greatest Hits Vol. 2

MORE
ABBA®
GOLD

MORE ABBA HITS

ABBA

Historien

Første halvdel av 1982 var gruppens plan å spille inn ytterligere ett album, og tre låter ble spilt inn: «I Am the City» (utgitt først 1993, på samlealbumet More ABBA Gold - More ABBA Hits), «You Owe Me One» (B-siden på siste singlen) og «Just Like That» (enn i dag ikke utgitt i sin helhet). Arbeidet med albumet ble stoppet for i stedet å gå i retning av å slippe et samlealbum, The Singles: The First Ten Years, med de mest selgende singlene de siste ti årene, samt to nye låter som ble sluppet som singler: «The Day Before You Came» og «Under Attack». Den forrige var gruppens siste innspilling mens den sistnevnte ble gruppens siste single i februar 1983.

Siste gang Abba opptrådte sammen under sin faktiske karriere var den 11. desember 1982, da de medvirket i det britiske TV-programmet Late, Late Breakfast Show via satellitt fra Stockholm. I begynnelsen av 1983 bestemte gruppen seg for å ta en pause. Gruppen oppløstes ikke formelt - i stedet ble pausen lengre enn noen kunne forutsett.

Intressen for Abba gjenoppsto på begynnelsen av 1990-tallet. 1992 ga synthpopgruppen Erasure ut en EP med covere av fire Abbalåter, ABBA-esque, og i London startet en discorevivalklubb som spilte en av gruppens låter hver time. Samlealbumet ABBA Gold - Greatest Hits ble utgitt straks etter, og det kom til å bli det mest solgte albumet i Storbritannia under 1990-tallet. Platen, og dens oppfølger More ABBA Gold - More ABBA Hits, solgte i store opplag rundt om i hele verden. På slutten av 1990-tallet kom samtlige av gruppens album igjen ut på CD-format med restaurert lyd under ledning av Michael B. Tretow. Han satte også i sammen en medley ABBA Undeleted til utgivelsen av CD-boxen Thank You For The Music 1994.

Ønsker til midlertidige comebacker har blitt avvist av samtlige medlemmer. I 2000 takket gruppens medlemmer nei til et tilbud om 1 milliard dollar for en gjenforeningsturné.

Musikalen Mamma Mia hadde premiere på Prince Edwards Theatre i Londons West End den 6. april 1999, 25 år etter gruppens seier i Eurovision Song Contest. Musikalen har manus av Catherine Johnson og er basert på gruppens låter og har siden da blitt spilt over hele verden og blitt oversatt til en rekke språk. Andersson og Ulvæus har vært medvirkende i arbeidet med musikalen. Filmen Mamma Mia er basert på musikalen og ble satt opp på kinoer 2008. Ved den svenske gallapremieren på filmen Rival (eid av Benny Andersson) den 4. juli 2008 var flere av filmens skuespillere, samt også alle de fire Abba-medlemmene, samlet. Dette var den første offentlige samopptreden av gruppens fire medlemmer siden 1986.

I mai 2013 ble ABBA - The Museum åpnet på Djurgården i Stockholm. 16 måneder senere hadde museet blitt besøkt av en halv million besøkende. I januar 2016 åpnet neste steg i Mamma Mia-historien, da Mamma Mia The Party åpnet på Gröna Lund i Stockholm. Ved premieren medvirket samtlige fire av Abbas medlemmer.

Den 5. juni 2016 arrangerte Andersson og Ulvæus en privat fest på

Berns salonger i Stockholm for å feire at det var for 50 år siden, den 5. juni 1966, som de traff hverandre for første gang. Ved en anledning under festen sto hele Abba-kvartetten samtidig på scenen og sang «The Way Old Friends Do».

ABBA hadde fire konserter i Norge:
Mysen - Momarkedet 31. august 1973 (fremførte sangen «Ring Ring»)
Oslo - Chateau Neuf - 10. januar 1975
Mysen - Momarkedet 30. august 1975 (fremførte sangene «SOS», «Waterloo», «I Do, I Do, I Do, I Do, I Do» og «Mamma Mia»)
Oslo - Ekeberghallen - 28. januar 1977

Vi takker

**MARKER
SPAREBANK**

***- hovedsponsor
for
Krapfoss
Hornorkester***